

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 24C/207/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115223023
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115223023.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ingrid Kalinákovou v právnej veci žalobcu: Secapital S. á.r.l., so sídlom 9 rue du Laboratoire, Luxemburg L-1911, Luxemburské veľkovevodstvo, práv. zast. ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., zast. JUDr. Jiří Šmída, usadený euroadvokát, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava, IČO: 47 255 773, proti žalovanému: F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX E., pr. zast. JUDr. Monika Marjanovič, advokátka so sídlom so sídlom Urbánkova 1562/6, 0400 01 Košice, v konaní o zaplatenie 2.077,96 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 313,92 Eur na účet právnej zástupkyne žalovaného JUDr. Moniky Marjanovič, IBAN: Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.09.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 2.077,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.077,96 eur od 28.11.2013 do zaplatenia. Zároveň požadoval náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.09.2013 uzatvorili účastníci konania dohodu o urovaní, predmetom ktorej bol dlh žalovaného, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere/zmluvy o pôžičke číslo XXXXXXXX, ktorú žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding dňa 15.01.2009. Na základe uvedenej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver/pôžičku vo výške 2.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť dohodnutý úrok. Celkovo sa zaviazal uhradiť 3.096 eur. Žalobca sa stal vlastníkom pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 07.03.2013. Medzi žalobcom a žalovaným bola výška postúpenej pohľadávky vo výške 2.372,87 eur sporná a tak sa dohodli, že záväzok vo výške 2.372,87 eur sa nahrádza záväzkom vo výške 2.277,96 eur. Žalovaný sa zaviazal uhradiť čiastku 2.277,96 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 6 % ročne. Celkovo sa zaviazal uhradiť 2.339,24 eur formou dvanástich mesačných splátok. Žalovaný nehradil dlh tak, ako sa zaviazal a celý dlh sa stal v súlade s bodom 5 v dôsledku omeškania žalovaného so splátkou splatnou dňa 27.11.2013 splatným v uvedený deň. Po dátume splatnosti žalobca neuhradil nič. Celková suma tak predstavuje 2.077,96 eur.

Žalovaný vo svojom vyjadrení v žalobe, ktoré bolo súdu doručené dňa 08.04.2016 prostredníctvom právnej zástupkyne navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému trovy právneho zastúpenia. Uviedol, že v zmluve nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako 36 mesiacov. Takéto určenie konečnej splatnosti nemožno považovať v súlade s dotknutým ustanovením. Zároveň v zmluve nie je uvedený údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý

sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky 86 eur. Vzhľadom na uvedené je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Dohoda o urovaní zo dňa 13.09.2013 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v súvislosti s ustanovením § 53 ods. 4 písm. u) OZ, pretože pôvodu viazanosť so zmluvou o úvere dohodnutú na 36 mesiacov počnúc od 15.01.2009 predlžuje. Zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že konečná splatnosť úveru nastala po uplynutí 36 mesiacov od uzavretia zmluvy, ktorej splatnosť nastala dňom 15.01.2012, premlčacia doba uplynula 15.01.2015 a žalobca podal žalobu dňa 03.09.2015. Z textu uznania dlhu a dohody o jeho zaplatení zo dňa 13.09.2013 nevyplýva prejav vôle účastníkov smerujúci k uzatvoreniu dohody o urovaní a k nahradení pôvodného záväzku novým. Dlžník dohodu podpísal s úmyslom dosiahnuť splatenie dlhu v splátkach a rozhodne nie v snahe predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, nakoľko by tak výrazne zhoršil svoje postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. Preto dohodu o urovaní považuje za neplatnú v zmysle ustanovenia § 3, 37 a § 39 OZ. Zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, pričom zistil nasledujúci skutkový stav, na základe ktorého dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Vzhľadom k tomu, že v danej veci ide o vec s cudzím prvkom, keďže žalobcom je právnická osoba so sídlom v zahraničí, súd posudzoval svoju právomoc vo veci konať. Právomoc slovenských justičných orgánov je daná podľa článku 16 ods. 2 Nariadenia rady (ES) číslo 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Na základe žiadosti/zmluvy o poskytnutie rýchlej pôžičky číslo 7XXXXXX podpísanej právnym predchodcom žalobcu dňa 19.01.2009 a žalovaným dňa 15.12.2008 súd zistil, že žalovaný žiadal úver 60.000 Sk s dobou splácania pôžičky 3 roky, podľa bodu IV bola mu schválená pôžička vo výške 2.000 eur, so splátkou 2.590,84 Sk, to je 86 Eur, s konečnou splatnosťou 36 mesiacov, s počtom splátok 36 mesiacov s tým, že celková suma pôžičky predstavovala 93.270,10 Sk, to je 3.096 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 35,80 %, s priemernou hodnotou RPMN 19,29 %.

Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2013 žalobca nepredložil. Predložil list adresovaný spoločnosťou Consumer Finance Holding žalovanému zo dňa 26.03.2013, v ktorom právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2013 svoju pohľadávku zo zmluvy číslo XXXXXXX zo dňa 15.01.2009. Súčasne uvedeným listom žalovanému oznámil, že žalobca splnomocnil spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. vymáhanie jej dlhu (plná moc sa nachádza v spise).

Spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. písomným podaním zo dňa 11.08.2015 oznámila žalovanému zosplatenie dlhu na základe dohody uzavretej dňa 13.09.2013 vo výške 2.277,96 eur, ktorou uznal žalovaný dlh a ktorý sa zaviazal hradiť formou mesačných splátok. Žalovaný bol informovaný, že dlh bol zosplatený a vyzvaný na úhradu celého dlhu.

Žalovanému bolo oznámené postúpenie pohľadávky postupcom, žalovaný istinu žalobca požaduje z dôvodu urovnania v súlade s § 585 OZ, nie teda z pôvodného záväzku, to je dlhu zo zmluvy o úvere Č.Í. XXXXXXX, ktorú uzavreli žalovaný a právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s..

Z dohody o urovaní zo dňa 13.09.2013 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným podľa § 585 a nasl. OZ sa v časti A uvádza, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola 15.01.2009 uzatvorená zmluva číslo XXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.096 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť dohodnutý úrok. V časti B označenej ako konštatovanie spornej skutočnosti je uvedené, že dlžník záväzky vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas neplnil, má voči veriteľovi ku dňu uzavretia tejto dohody dlh v celkovej výške 2.372,87 eur vrátane príslušenstva (úroky, úroky z omeškania, náklady veriteľa spojené s uplatnením pohľadávky). Špecifikovaný záväzok pozostáva z istiny vo výške 1.920,61 eur, z úroku a úroku z omeškania vo výške 402,94 eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 49,30 eur. Medzi veriteľom a dlžníkom je výška záväzku dlžníka voči veriteľovi z titulu zmluvy sporná, z tohto dôvodu uzatvárajú účastníci túto dohodu o urovaní, na základe ktorej urovnávajú vzájomné práva a záväzky vyplývajúce zo zmluvy ako sú špecifikované vyššie v časti A, a to spôsobom uvedeným v časti C tejto dohody. Z časti C označenej ako urovanie vyplýva, že účastníci sa dohodli na urovaní záväzkov vyplývajúcich

zo zmluvy špecifikovaných častí a tak, že doterajší záväzok dlžníka vrátane jeho príslušenstva zaniká a nahradzuje sa novým záväzkom dlžníka uhradiť veriteľovi dlžnú čiastku vo výške 2.277,96 eur s úrokovou sadzbou 6 % ročne z dlžnej čiastky úveru. Celková čiastka je tak vo výške 2.339,24 eur. Táto čiastka bude dlžníkom hradená prostredníctvom pravidelných mesačných splátok 11 x vo výške 200 eur, 1 x vo výške 139,24 eur mesačne. V zmysle bodu 5 sa dohodli, že v prípade ak sa dlžník ocitne v omeškaní s úhradou akejkoľvek splátky, stáva sa celý záväzok s príslušenstvom bez ďalšieho okamžite splatný. Dlžník je v takomto prípade povinný zaplatiť celú dlžnú čiastku veriteľovi do troch dní odo dňa splatnosti príslušnej platby, s ktorou úhradou je dlžník v omeškaní a ktorá viedla k splatnosti celého záväzku. V časti B označenej ako záverečné ustanovenia účastníci prehlásili, že dohodu si prečítali, že bola uzavretá po vzájomnej dohode podľa ich pravej a slobodnej vôle, vážne a zrozumiteľne a nebola uzatvorená v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, na dôkaz čoho pripojili svoje podpisy. Dohoda nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu tejto dohody oboma zmluvnými stranami.

Žalobca v priebehu konania na podanom návrhu zotrval.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov

občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, druhá veta, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V zmluve nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „36 mesiacov“. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť

najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy aj v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013.

V zmluve nie je uvedený údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve nie sú uvedené dátumy splatnosti jednotlivých splátok presným časovým, t.j. dátumovým okamihom. Zmluva neobsahuje termín splatnosti každej jednotlivéj splátky.

V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky 86 eura. Takéto určenie nemožno považovať za súladné s § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými produktmi od viacerých dodávateľov. Nakoľko dodávateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup žalobca a považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Spotrebiteľ má mať možnosť pri vstupe do úverového vzťahu zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko mu z tej ktorej splátky pripadne na úhradu istiny úveru a koľko na úroky a teda ako rýchlo dôjde k splateniu istiny pohľadávky.

Nakoľko zmluva neobsahuje údaje podľa § 4 ods. 2 písm. g) a písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa podľa § 4 ods. 3 v spojení s § 4 ods. 2 písm. g) a písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 585 ods. 1, 2 a 3 OZ, dohodou o urovnaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať. Ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovnaní uzavrieť písomne; to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku. Doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.

Právny úkon nie je urobený vážne (skutočne), ak konajúci (vôľu prejavujúci) nechcel svojím prejavom vôľe vyvolať právne následky, ktoré by inak v dôsledku jeho prejavu nastali. Takto urobený právny úkon je zásadne neplatný.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. Predovšetkým treba uviesť, že pôvodný zmluvný vzťah uzavretý medzi právnym predchodcom navrhovateľa, a odporcom ako dlžníkom, na základe ktorého bol odporcovi poskytnutý úver, má charakter spotrebiteľského zmluvného vzťahu a na ktorý zmluvný vzťah je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva, osobitne zákon č. 258/2001 Z.z. a ust. § 52 a nasl. OZ. Preskúmaním zmluvy súd dospel k záveru že celá zmluva je neplatná, pretože žalovaný dňa 15.12.2008 podpísal formulárovú žiadosť, tak ako aj vyplýva zo zmluvných dojednaní bodu IV, že sa zmluva uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Uvedenú žiadosť súd posúdil ako návrh na uzatvorenie zmluvy. Predmetná zmluva predložená ako dôkaz navrhovateľom nie je platnou zmluvou v súlade s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje pre svoju platnosť v súlade s § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 40 ods. 1 Občianskeho. zákonníka písomnú formu. Právna istota a bezpečnosť právneho styku vyvolali potrebu výslovne v zákone vymedziť, ktoré zmluvy musia mať písomnú formu. V súlade s § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu, pričom musia byť splnené podmienky v súlade s § 43a, 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo preukázané, že by písomný návrh - žiadosť o poskytnutie úveru predloženého dlžníkom (odporcom) bol prijatý veriteľom (navrhovateľom), nakoľko prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. V predmetnej zmluve je v časti VI schválená pôžička uvedená oproti žiadosti aj úroková sadzba 35,8 % a celková suma pôžičky 93 270,10 Sk, teda je novým návrhom, o ktorého akceptovaní v spise dôkazy absentujú. Právne predchodcovi navrhovateľa, spoločnosti Consumer Financ Holding a.s preto začala plynúť dvojročná subjektívna premičacia doba najneskôr dňom čerpania úveru, ku ktorému malo podľa pôvodnej zmluvy dôjsť prevodom na účet odporcu najneskôr 15.12.2008, pretože veriteľ musel vedieť, že nedochádza k platnému uzavretiu zmluvy, resp. vzhľadom na okolnosti uzatvárania zmluvného vzťahu začala plynúť trojročná objektívna premičacia doba od momentu, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo, t.j. nepochybne najneskôr od 15.12.2008 a premičacia doba uplynula najneskôr dňom 15.12.2011. Potom poskytnuté finančné prostriedky odporcom sú bezdôvodným obohatením, na vydanie ktorého uplynula lehota premičania. Zo Zmluvy vyplýva, že konečná splatnosť úveru nastala po uplynutí 36 mesiacov od uzavretia zmluvy t.j., splatnosť nastala dňom 15.01.2012, premičacia doba uplynula 15.01.2015. Žalobca však podal návrh na začatie konania až 03.09.2015. Z uvedeného vyplýva, že námietka premičania bola vznesená dôvodne.

V predmetnom konaní sa navrhovateľ svojich nárokov domáhal z účastníkmi uzavretej Dohody, ktorá je formulárovou, vopred navrhovateľom ako dodávateľom pripravenou zmluvou, do obsahu ktorej nemal odporca nijakú možnosť zasiahnuť.

Predmetný právny je nezrozumiteľný, pretože sa ním majú urovnať práva a povinnosti ktoré majú mať svoj pôvod v neplatnej zmluve. Vychádzajúc z obsahu dohody, keď ide v podstate o navrhovateľom vopred pripravenú formulárovú listinu, obsahom ktorej je aj splátkový kalendár premičaného dlhu, takéto konanie navrhovateľa súd považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií (že Dohoda obsahuje len splátkový kalendár) chcel zrejme dosiahnuť predĺženie premičacej doby, keď odporca nemal vôbec vedomosť o možnom premičaní jeho dlhu. Je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcu ako spotrebiteľa. Takéto konanie súd považuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, pričom takéto konanie súd považuje aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika pritom podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľ postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Dohoda o urovaní zo dňa 13.9.2013 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v súvislosti s ustanovením § 53 ods. 4 písm. u/ Občianskeho zákonníka, pretože pôvodnú viazanosť so Zmluvou o úvere dohodnutú na dobu 36 mesiacov počnúc od 15.01.2009 predlžuje. Žalobca sa domáha plnenia z dohody o uznaní a splácaní dlhu tvrdiac, že ide o dohodu o urovaní v zmysle §

585 Občianskeho zákonníka. Nikde z textu uznania dlhu a dohody o jeho zaplatení zo dňa 13.09.2013 nevyplýva prejav vôle účastníkov smerujúci k uzatvoreniu dohody o urovnaní a k nahradeniu pôvodného záväzku záväzkom novým. Urovanie (transakcia) je dvojstranný právny úkon, majúci za následok zánik pôvodného sporného záväzku a vznik záväzku nového, ktorý nahrádza záväzok pôvodný. Na rozdiel od privatívnej novácie (§ 570 Obč. zák.) vyžaduje pochybnosť, alebo spornosť práv a povinností. V Preambule uznania dlhu a dohody o jeho zaplatení zo dňa 13.09.2013 je deklarované, že dlh je výsledkom nesplatenia dlžných splátok z úverovej zmluvy č. 7051977 žiadna pochybnosť o spornosti tohto záväzku (jeho vzniku, existencie, obsahu, rozsahu zmluvných práv a povinností a pod.) nielen v texte preambuly, ale ani v texte celej písomnosti nie je uvedená. Ani jedna z podpísaných strán neprejavila vôľu urovnať sporné nároky ani vôľu nahradiť pôvodný záväzok z úverovej zmluvy záväzkom novým. Naopak, dlžník (žalovaný spotrebiteľ) týmto jednostranným právnym úkonom prehlásil, že svoj dlh uvedený v Preambule voči veriteľovi čo do dôvodu a výšky uznáva a zaviazal sa ho splácať.

Dohodou o urovnaní v zmysle § 585 OZ si účastníci záväzkového právneho vzťahu odstraňujú spornosť alebo pochybnosť vzájomných práv a povinností tým, že ich ruší a nahradzuje ich novými, t.j. doterajší záväzok tak zaniká a je nahradený záväzkom novým, ktorý vyplýva z urovnania. Účelom a zmyslom urovnania podľa daného ustanovenie je odstrániť spornosť alebo pochybnosť aj napr. čo sa týka výšky pohľadávky, jej splatnosti a pod., ktorá spornosť alebo pochybnosť môže byť skutková i právna, objektívna i subjektívna a predísť ním ďalším nezrovnalostiam alebo sporom. Spornosť práva v zmysle § 585 ods. 1 OZ predstavuje rozdielny názor účastníkov na otázku existencie, platnosti záväzku, jeho kauzy či obsahu a (napr. aj v akom rozsahu má byť plnené a kedy...). Stačí, že jednej zo strán právneho vzťahu sa určité právo z neho vyplývajúce javí sporným pre pochybnosť hoc aj subjektívnej povahy. V súdenom prípade, ako to výslovne zo znenia bodu 3. časti B „Konštatovanie sporných skutočností“ vyplýva, mala byť spornou výlučne výška ňou nahradzovaného záväzku žalovaného ako dlžníka voči žalobcovi ako veriteľovi.

Žalovaný nemal pochybnosť o výške dlhu, takáto spornosť je v dohode uvádzaná len „pro forma“ v snahe urobiť formálne zadosť zákonnej požiadavke existencie spornosti, resp. pochybnosti v dovtedajších právach a povinnostiach účastníkov z ich právneho vzťahu a z toho dôvodu urovnaním nahradiť celý dovtedajší záväzok novým záväzkom. Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o urovnaní je nekalá obchodná praktika. Podľa článku 5, kapitoly 2 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika je nekalá, ak: a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a b) podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Dohoda o urovnaní je formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok žalobcu vo forme povolenia nových splátok dlhu, ktorého skrytým cieľom je dosiahnuť predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie žalovaného nároku. Dlžník takúto dohodu podpisuje s úmyslom dosiahnuť splatenie dlhu v splátkach a rozhodne nie je v jeho záujme predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, nakoľko takto by si významne zhoršil postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. Súd preto zamietol návrh v celom rozsahu z vyššie uvedených dôvodov.

Podľa § 142 ods. 1 Os.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade nie je súd viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd priznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia žalovaného pozostávajú z odmeny za 3 úkony právnej služby á 91,29 Eur (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2.p ísorné podanie na súd 07.04.2016, 3.účasť na pojednávaní dňa 14.04.2016) podľa § 10 ods. 1 a § 13a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb spolu vo výške 273,87 Eur a z režijného paušálu vo výške 25,74 Eur (3×8,58 €) priznaného postupom podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky.

Súd priznal právnej zástupkyňi žalovaného aj cestovné náhrady podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov pri použití osobného motorového vozidla Mercedes Benz s priemernou spotrebou 6,8 l/100 km za cestu Košice - Prešov a späť (70 km) dňa 14.04.2016 pri cene PHM 1,029 €/l vo výške 4,78 Eur vzhľadom na uplatnenú 1/3 zo sumy 14,34 Eur. Náhrada za stratu času cestou Košice - Prešov a späť predstavuje sumu vo výške 9,53 Eur (2 polhodiny × 14,30 € × uplatnená 1/3).

Trovy právneho zastúpenia žalovaného sú tak vo výške 313,92 Eur.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovanému vznikli trovy konania v celkovej výške 313,92 Eur, na ktorých náhradu súd zaviazal neúspešného žalobcu, pričom podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je tento povinný zaplatiť ich na účet právnej zástupkyne žalovaného.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Prešov do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.